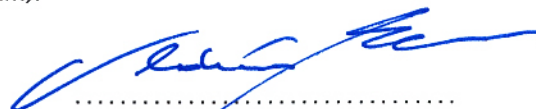

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2020/2021

Zadávací ústav: Institut tvůrčí fotografie
Student: Jan Dytrych
UČO: 44364
Program: Filmové, televizní a fotografické umění a nová média
Obor: Tvůrčí fotografie
Téma práce: P: gen1980
Téma práce anglicky: P: gen1980
Zadání: Projekt skrze osobní příběhy mapuje partnerské vztahy jedné generace.
Literatura:
Vedoucí práce: Mgr. Štěpánka Stein
Datum zadání práce: 20. 3. 2020

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

gen1980

Jan Dytrych

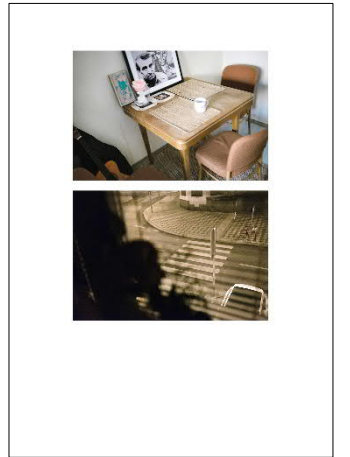
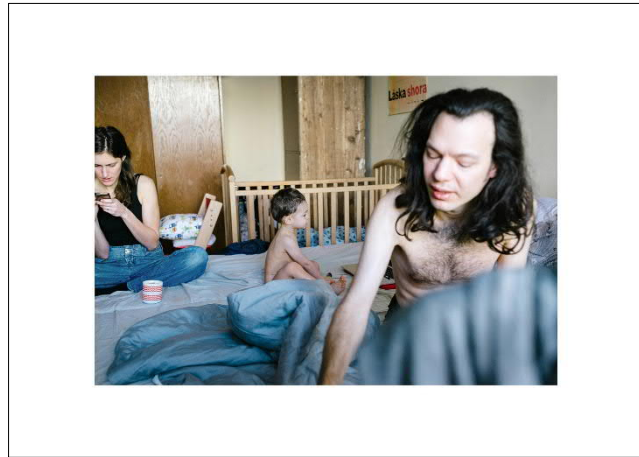
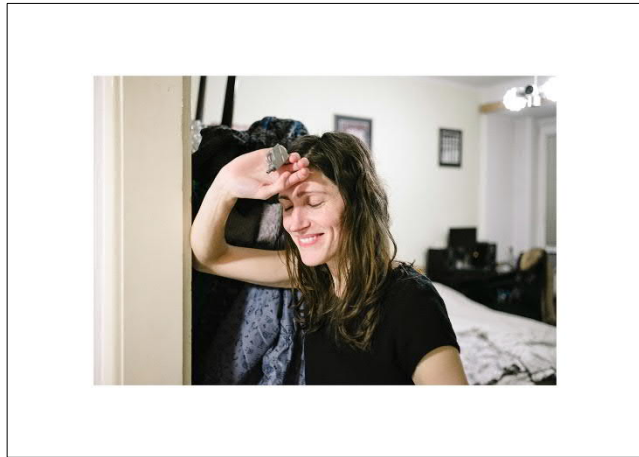
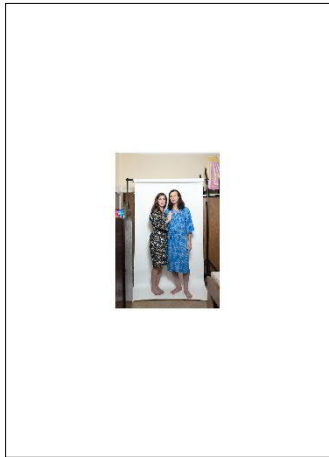
Klíčová slova: 1980, generace, vztahy, partnerské vztahy, lidé

Projekt se zabývá životními cestami a partnerskými vztahy generace narozené kolem roku 1980. Při zobecnění příběhů konkrétních postav poskytuje obrázek o příslušnících této generace, o tom, jací jsou, čím prošli a čím procházejí. Někteří stále usilovně hledají partnera, se kterým by se cítili dobře, jiní si již dávno mysleli, že takového našli a pak ztratili tento pocit i partnera. Další žijí ve vztazích na dálku, které jim alespoň v tuto chvíli vyhovují, nebo žijí se stálým partnerem a potýkají se se vším, co je s tím spojené.

Autor projektu se podvědomě skrze své vlastní zkušenosti a prožitky s empatií propojuje s portrétovanými a své pocity z minulosti zpracovává v jejich příbězích. K projektu dodává: „Zabývám se svojí generací. Když jsem chodil se svými vrstevníky na střední školu, byli jsme všichni na začátku. Na začátku dospělosti a svých partnerských životů. Nic jsme o nich nevěděli, netušili jsme, co máme čekat. Měli jsme různé představy, o tom, jak to bude, o tom, jak by to mělo být, o tom, jak bychom to chtěli. Ať už naivní, či více nebo méně pokroucené. V průběhu více než dvaceti let, s jejichž odstupem se na to zpětně díváme, jsme se dostali do řady situací, které by nás dopředu těžko napadly. Zároveň jsou si mnohé naše osudy velmi podobné, prošli jsme si typově stejnými situacemi. Když se dokážeme otevřít, přiznat si to a poslouchat se navzájem, zjistíme, že máme hodně společného.“

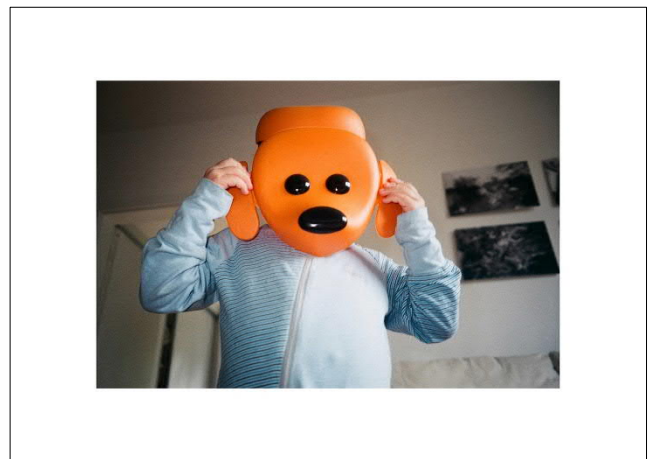
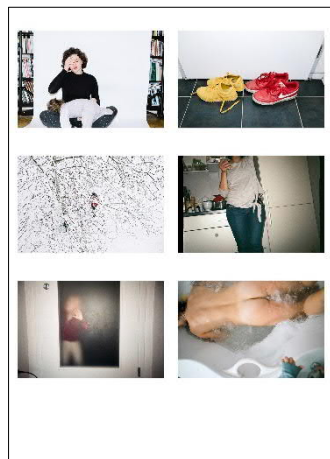
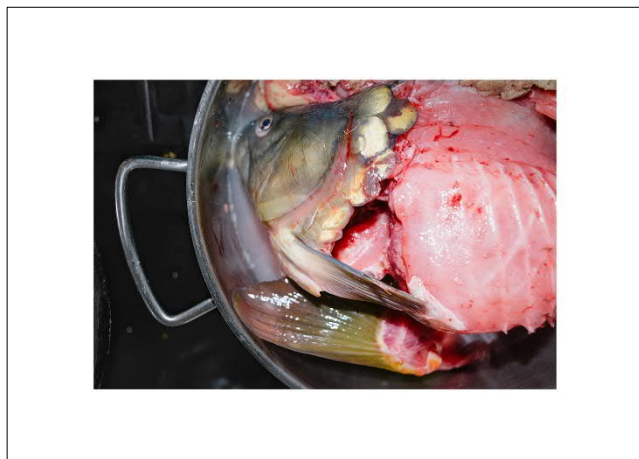
Bohdan

Bohdan si vzal Marii, když mu bylo 40. Marie má dospívající dceru Magdalénu, která se jí narodila ještě než poznala Bohdana. A s Bohdanem má batolícího se Bohuslava. Všichni žijí ve dvoupokojovém bytě.

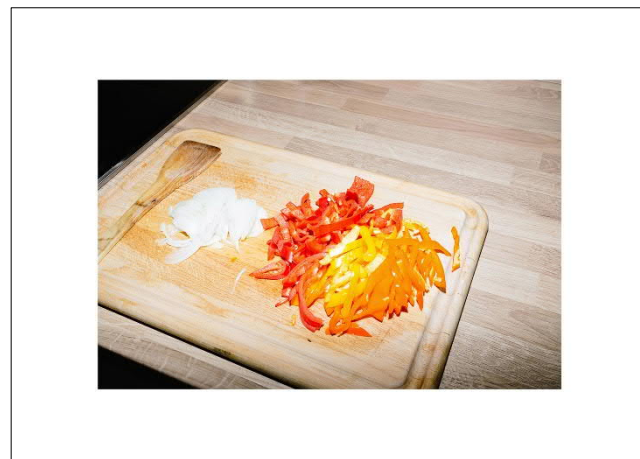
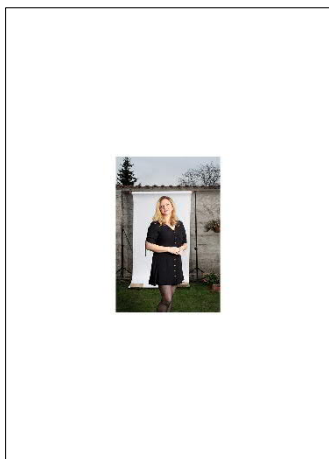
Jan

Jan žije s Kristýnou. Mají spolu tříletého Matyáše. Matyášova nejčastější věta se vztahuje k jeho ekzému: „Jenom si to podrbu.“ Všechny už to trochu drbe. Celé soužití je pak takové trochu rozdrbané, ale všichni se snaží hledět s optimismem do budoucna.

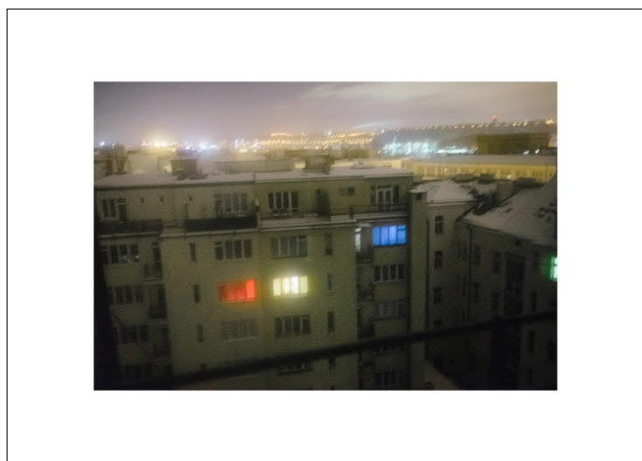
Kateřina

Na gymplu se jí říkalo Kačenka. Byla bohyní a múzou, uměla jít proti proudu. Ve dvaceti se vdala a po dalších dvaceti letech rozvedla. Zbyly jí dvě děti a manželovy dluhy. Postupně našla sílu dívat se na svět zase z té lepší stránky.

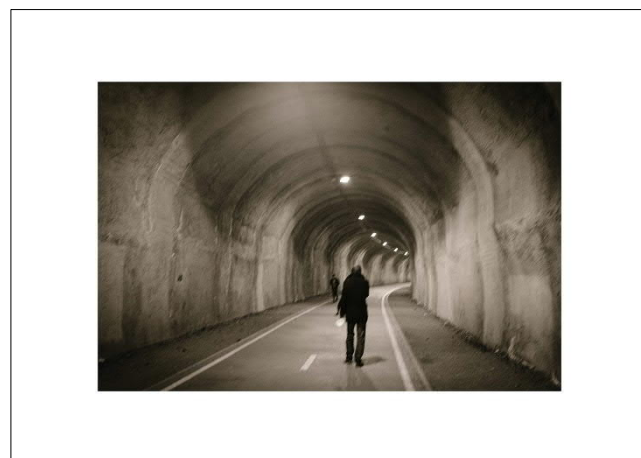
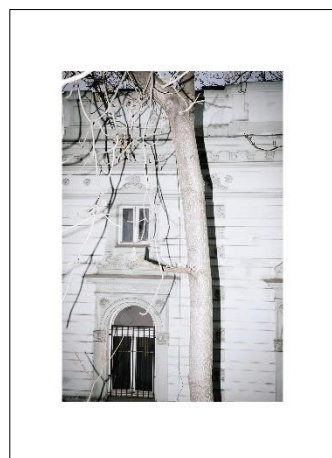
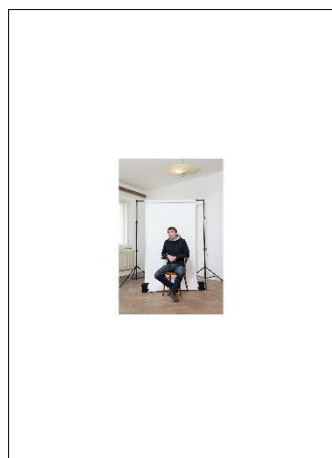
Ondřej

Ondřej má Koblížka. Koblížek je o tři roky starší, menší a žije v Paříži. Už 7 let spolu mluví anglicky. Ondřej neumí francouzsky a Koblížek neumí česky. Rozumějí si. I když někdy už je to možná trochu pořád stejně.

Honza

Honza žije na Vinohradech. Má tři velké pokoje. V jednom postel, ve druhém počítač a ve třetím svoje rostliny. Čas tráví hlavně prací. Na počítači ve druhém pokoji vytváří krásné věci. Už nějakou dobu si říká, že by zase mohl začít bydlet s někým, kdo by mu byl blízký.

gen1980

Jan Dytrych

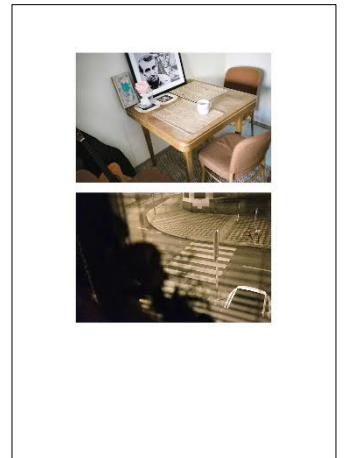
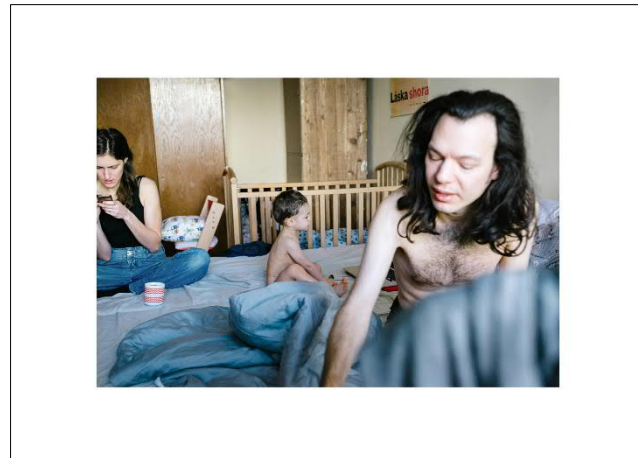
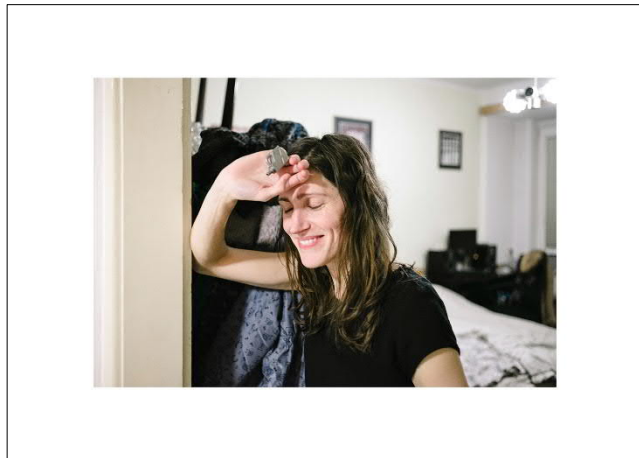
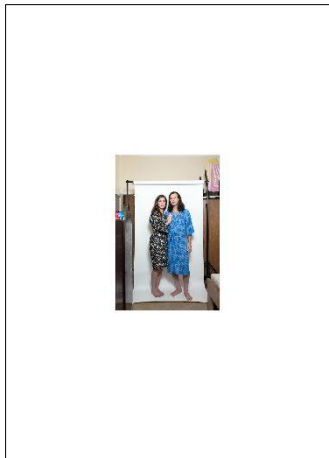
Key words: 1980, generation, relationships, people

The project is focused on lives and relationships of the generation born around 1980. Once the stories of particular people are generalized, we can see picture of the generation. A picture what the people have gone through and what they are going through now. Some of them are still looking for a partner to feel good with, another had thought they had found one and consequently lost him or her. Some are living in long-distance relationships which are satisfactory at least at the moment, others are in stable partnerships with all the pros and cons connected to it.

The author connects with the people included in the project through his own life experience and transforms his feelings through their stories. He says: "I deal with my own generation. When I was attending high school with my fellows, we were all in the beginning. In the beginning of adulthood and our relationships. We did not know anything about these things, did not know what to expect. We had some fantasies about our future. These were more or less naive. During more than twenty following years we got into many situations which we had hardly imagined in the beginning. Many of our life stories are similar to each other, we have gone through similar things. When we manage to open our minds, confess these things and listen to each other, we find out that we have much in common.

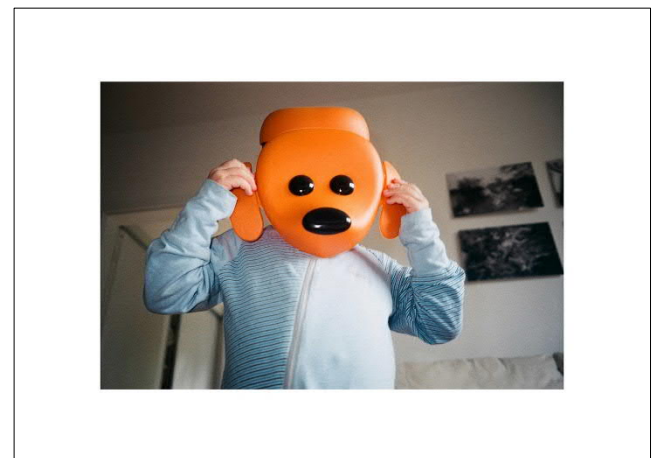
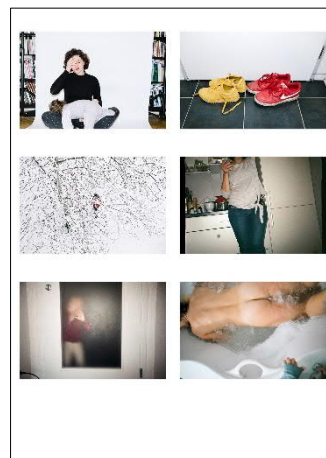
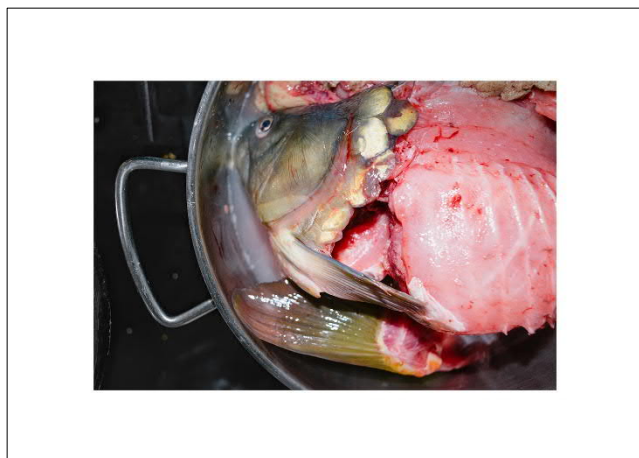
Bohdan

Bohdan got married to Marie when he was 40. Marie has her teenage daughter Magdaléna which had been born before Marie met Bohdan. And with Bohdan they have little Bohuslav. All of them live in a small two-bedroom flat.

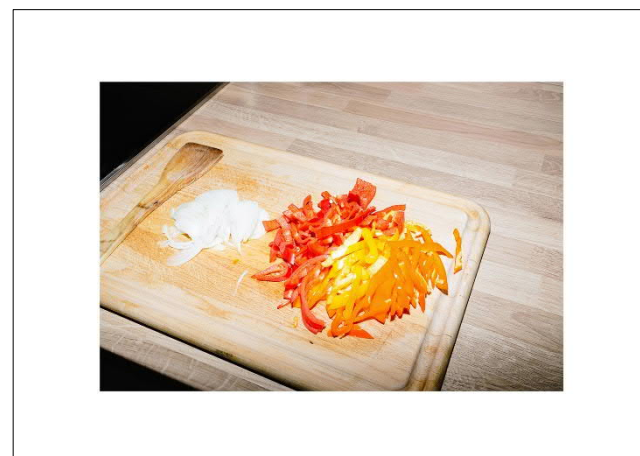
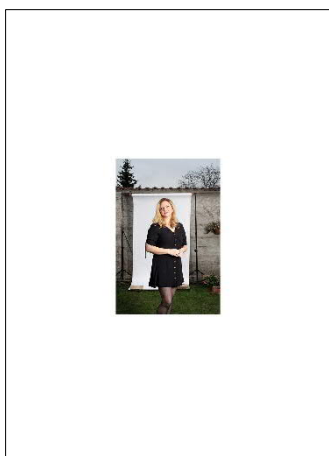
Jan

Jan lives with Kristýna. They have a three-year-old son Matyáš. Matyáš' most used sentence is connected to his eczema: "I will just scratch it." It already scratches everyone around. The whole relationship is then a kind of scratched and torn but all of them are trying to look positively into future.

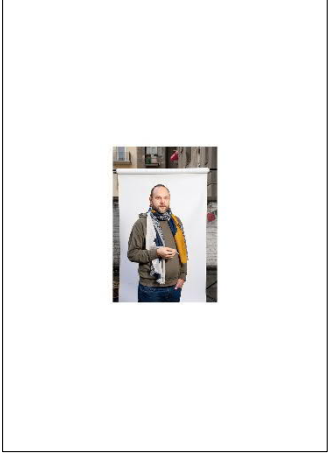
Kateřina

She was called Kačenka at the high school. She was a goddess and a muse and knew how to go against the flow. Once she turned twenty, she got married and after another twenty years she got divorced. Two kids and debts remained. Step by step she learnt how to view things from a positive perspective.

Ondřej

Ondřej is with Koblížek. Koblížek is three years older, smaller and lives in Paris. They have been speaking to each other in English for 7 years already. Ondřej does not speak French and Koblížek does not speak Czech. They understand each other. But sometimes it is already kind of too much the same.

Honza

Honza lives in a flat in fancy district of Vinohrady. He has three big rooms. In the first room he has his bed, in the second his computer and in the third one his plants. On the computer in the second room he creates wonderful things. He has been thinking for a while now that he could live with someone who he would feel close to.

